

(A)ЛУДИРАЊА

Милијана Балетић

субота, 3. новембар 2018.

ДОМОЉУБНО УМИЈЕЋЕ

Нема тог хрватског домољубног умјетника и „умјетничкога“ им остварења који би – без „домољубних“ дјелатника те „умјетности“ у Србији – могао заокружити – одавно спаковани сценарио о српском народу...

Гледала сам синоћ премијеру филма „Заспанка за војнике“ по „Српској трилогији“ Стевана Јаковљевића, у режији Предрага Гаге Антонијевића, који је потписао и сценарио заједно са Наташом Дракулић. Иако – напокон – такав филм у Србији, који оставља снажан утисак, нажалост – само је кап истине – у мору спакованих лажи о нама, фабрикованих – и у Србији?!

Међутим, није мене овај филм гурнуо у размишљање о филмским остварењима – посебно нашим. Пре недељу дана, од када су се Хрвати на њиховој државној телевизији ХРТ-у, хвалили шта су све припремили за свој „Фестивал хрватског домољубног филма“ – од тада ми кроз главу пролазе и наша „домољубна“ остварења...! Не би им мане било да су на овај фестивал уврштена! Напротив – тек тада би се заокружио одавно исписани сценарио о Србима?!

Фестивал су назвали „Гордан Ледерер“ по сниматељу и домољубном драговољцу који је погинуо '90-тих, убијајући и протерујући Србе! Почео је 27. октобра и трајаће годину дана, у форми – путујућег циркуса, који, поред домољубног филма, има и домољубне промоције домољубних књига и дискусија...! На рекламном плакату, поред исписаних података, на сред-средине стоји и препознатљиви усташки грб шаховница, који почиње са белом коцком у левом горњем углу?! Е, у ту коцкицу учртали су црвено срцуленце, које сведочи о – домољубном домољубљу домољубиве Хрватске према усташама и еН-Де-Ха-зији!

Фестивал је, како и приличи, сав саткан од домољубних дела која минимизирају, извргавају руглу и подсмеху српске жртве, проглашавајући их агресором и окупатором – у стољетном трајању хрватског геноцида над Србима?!

Међу делима за рекламу и „понос“ је – књига и филм „Мит о Јасеновцу“ Романа Лељака, додуше Словенца, али баш онако направљено „по зубу“ хрватског државног пројекта, у којем – тешко да још негде има толико похвала и симпатија према напаћеним усташама, које су се „нарадиле“ у Јасеновцу, где је врвело од позоришта, опере, утакмица – у којима су Срби убијали време?! Нешто мало Срба је и губило живот, што у – ма сто посто – међусобној тучи, што природном смрћу – „нормално“ је и да умре понеко?!

Ту је – ма, створен за рекламу – и филм Јакова Седлара „Сто година србијанског терора у Хрватској 1918 - 2018“?! На плакату за филм изнад гомиле костију, стоје исклесане главе краља Александра Карађорђевића, Светозара Прибићевића и ововременских Милорада Пуповца и Александра Вучића – као на америчком споменику

Маунт Рашмор, који симболизује првих 150 година америчке историје! Поред имена филма, у загради стоји „од Карађорђевића и Прибичевића, до Вучића и Пуповца“?! Ту је и енглески превод уз додаток – „Шокантни документарни филм“! Наравно – кад већ Срби нису шокантну истину – само поређали – у шокантни филм и показали је свету – „истине“ су се у'ватили Хрвати?! Морао је неко?!

У филму ми је некако најјача „захвалност“ Александру Карађорђевићу, који им је у Краљевини Југославији – нештедимице – давао српску земљу – уместо да је повукао границу (ма колико се ми спорили са Шешелјем) Карловац–Карлобаг–Огулин–Вировитица и свео их – само – на оно, што је заиста њихово?!

„Јунак“ Седлар је – ма, само тако састављен! По оцу је Хрват, по мајци Јевреј! Бољу комбинацију за ову работу – тешко је наћи, а при томе – што јес'-јес' – маестро свог заната! Монтира, прекраја, фризира, брише, додаје, фотошопира – свим најсавременијим технолошким достигнућима је овладао?!

То што Срби за њега пре нису чули, није му сметало да се он дебело „наради“! Овековечио је све „домољубне“ теме и заслужне домољубе – од Анте Павелића, Алојзија преблаженог Степинца, преко Туђмана, Готовине и осталих „блажених“ из плејаде геноцидних домољуба?! Камером их је „увадио“ и ваздига у небеса, што појединачно, што масовно – величајући комплет усташе и усташтво од настанка, учинка, до Блајбурга, и – на пиједестал незаборава, заједно са својим јунацима – и себе – подигао?!

Међутим, макар што се Срба тиче – цаба је кречио!? Само што смо за „остварење“ му чули – заборавили смо?! Тако смо дресирани?! Нећеш ти – па макар сто пута био „Седлар“ – огадити хрватски учинак над нама?! Нама Хрвате нису огадили ни непосредни извршиоци свих јасеноваца, јастребарских, јадовна, јама, олуја, блеска и на стотине хиљада – што покланих, што протераних...?! Нису нам их огадили ни они огромни казани по Доњој Градини и Јасеновцу, у којима сте Србе кували и од њих правили сапун?! Није нам их огадило ни оних 500.000 (по страним изворима) – и то само у Јасеновцу – што маљем утучених, што „србосјеком“ закланих (муниција се штедела)?! Сад нађосте да нас пробудите поновним убијањем свих тих јасеновачких мученика тако што вам је пред камером – једноставно нестало – близу пола милиона покланих Срба?! То што ти, као експонент државног пројекта ове најновије еН-Де-Хазије, здружено с њом, пропираш вашу мрачну вертикалу – од настанка до данас – тешко да ће Београд пробудити?!

Додуше – гунђало се дан-два – али онако по кући – за домаћу употребу! И нека то, гарантујем да они који буду прочитали овај текст, неће се моћи чудом начудит – откуд сад о овоме прича, а „прошао јој рок“?!

Ако би се неко од Срба и тргнуо – ту су они – увек „будни“ – који неће прошлост...?! Они бдију над нашим „мирним сном“! Као родитељ, који умирујућим речима – спавај, сине – своје чедо у дубок сан враћа када се уплахири пробуђено страшним сликама опасности које уме сан да ређа – тако и српски народ – ево већ цео век, има свога „родитеља“?! Како нас је која власт њихала – „успаванку“ ни једна мењала није! Нема тога пробуђенога Србина који гласом врха државе поново у сан није утеран?!

Ова хрватска „умјетност“ није новина! Брисање злочина и обртања улоге жртве у целата – старо је скоро колико и злочин! Није да се за то није знало, мада је, све до Туђмана, било тише! Последњих година – како и приличи финишу – добија заглушујућу буку! Али – нема тога урнебеса који буди из српске „успаванке“?! И док нам је Београд у државни пројекат редовно „успаванку“ уписивао, дотле се хрватски државни пројекат геноцида над Србима – у миру, успешно заврши?!

Браво, Хрвати! Нема вас таквих на земаљској кугли! То што ваша мајка рађа – друге још рађале нису?! И треба ви да пишете такве књиге, правите филмове и перете историју, кад Београд и Срби – за сто година не стиснуше петљу да истерају истину и правду на видело! А требало је само поређати – без паковања, кривотворења и додавања објашњења! Међутим – до дан-данас – власт у Београду не нађе за то пара и времена...?! Али зато, кад би се побројало све оно што Србија пише, снима, финансира, шаље на фестивале, изложбе – мртва би трка била с Хрватима?! То што су Хрвати Србе убијали, прогонили, смањивали жртве геноцида и проглашавали их агресором – само је пола – од укупно „нацртане“ слике о нашем народу! Целе не би ни било без нашег доприноса?! Како смо тек ми здушно нашим парама „убијали“ свој народ у корену, сурвавали сопствену вертикалу у фекалије и уздизали непријатеље?! Овде не може стати ни стоти део тих нам „дела“ – што је „Београд“ Србима „наснимао“?!

Кад се само сетим позоришне представе „Свети Сава“ с краја '80-тих, коју је произвело перо Синише Ковачевића и режија Владимира Милићина – тај осећај дубоке мучнине, тешко је описати! Ма да су се и највећи српски непријатељи у'ватили ове теме – имали би више поштовања према нашој вертикали, народу, светосављу, владарима – истини,...?! Немањићи су „пасја сорта“, незајажљиви еротомани који не бирају с ким ће и кад ће оргијати?! Они убијају, силују, псују, праве баханалије и разврат, од слушкиња па кога у'вате...?! Народ је кљакав, прљав, пун копилади...?! Стефан Немања (Свети Симеон мироточиви) отац Светог Саве је – поред свега овога – и безбожник?! Сава је, између осталог, преварант, разбојник, билдер, који го до појаса, заједно са педерима монасима у Хиландару „вучјим чопором“ – набија мишиће...?!

А тек у овој новијој историји, кад су се наши „домољуби“ у'ватили тема – та „остварења“ су небројена?! Сећам се филма „Лепа села лепо горе“ и то усред ратног хаоса '90-тих у којем Срби убијају муслиманске цивиле, жене, мајке, пљачкају, пале куће, и онако примитивни, оргијају...?! Сва та „креација“ режисера Срђана Драгојевића настаје на основу новинског текста и писанија – препоштеног и вечито прилагодљивог и употребљивог – Вање Булића?! Како филм не би, не дај Боже, остао само на причи о истинитом догађају у којем су '92. српски војници, бранећи мост и чувајући одступницу, били опкољени и под паљбом Алијине војске данима заробљени у тунелу – ови наши „креативци“ – разиграли су своју машту по Србима, јер – само такво „разигравање“ се плаћа и гарантује успех на Западу!

Кад смо већ код „умјетника“ Драгојевића, он – од Првог светског рата, па наовамо – Србима дужан остао није! Од целокупне страдалне, мученичке, а витешке српске борбе у Великом рату, спакова нам филм – „Свети Георгије убива аждаху“ – и то снимљен из наше касе за 5 милиона евра, које су му ДОС-овци дали те 2009. године! Како су ту тек Срби запечаћени као једна ненормална, примитивна руља, без части и морала, који једни другима, преко кревета и освета, намештају погибије по фронтovima...?!

А тек што се можемо похвалити најновијим аутошовинизмом – толико га је да не знам одакле да кренем! Ево као илустрација само пар „светлих“ примера! „Умјетник“ Милорад Стојчић прво се прочуо сликом „Косовке девојке“ коју је обукао у шиптарску ношњу, а рањеног српског јунака, кога окрепљује водом – у Шиптара и – све то послао у Приштину на изложбу, лета 2015?! Тако је он својим „вишеструким“ талентом дао себи за право, ем да коригује четкицу великог Уроша Предића, ем да коригује историју како би доказао да се нису Срби – него Шиптари – борили за своје „Косова“?! Кад се већ доказао као врстан скрнавитељ својеврсне иконе која говори о српској борби за очување КосМета

– Београд му је, сад у августу 2018. – без двоумљења организовао, да испод Белог анђела у Културном центру Србије у Паризу, постави – два мушка јунака цртаних филмова, Пају и Микија – у развратничкој сексуалној пози?!

Борбу за „истину“ у очувању КосМета – испољену кроз све „умјетничке“ изразе – наша држава нештедимице подржава?! План страних обавештајних служби, изведен у сарадњи са домаћим квислинзима, који је спакован Србији – како би се потегао када дође тренутак (што је откривено и пред Хашким трибуналом) – својски је овековечио још један српски „умјетник“ Огњен Главонић! Његов документарцац „Дубина два“ из 2016. који „сведочи“ како је Милошевић поубијане невинне Шиптаре сакривао тако што их је, ни мање ни више, него с КосМета возао до Београда, не би ли их тамо закопао и сваки траг избрисао?! Одушевљена западњачка критика филм је величала као: „суочење са злочином у српском постгеноцидном друштву“?!

Након што се доказао у овом „документарцу“ – одрешили смо му кесу за дугометражни играни филм „Терет“?! Ту је до краја „разиграо“ сценарио обавештајних служби о нама, по којем – онако беспослени за време НАТО-агресије '99. – скупљамо по КосМету Шиптаре поубијане, што у окршајима са српском војском, што под бомбама западних пријатеља – пунимо хладњаче и возамо их по централној Србији – не бисмо ли их посакривали?! За ово „остварење“ – легли су му директно државни новци – из Филмског центра Србије и Секретаријата за културу и информисање АП Војводине?! Уз нашу државу ово „дело“ су му – потпуно логично – здушно помогле Француска, Иран и – Хрватска?!

А тек изложба УЧК-а 2013. у сред Београда – о страдању шиптарске терористичке, „невине“ породице Богојевци, која је '98. оружјем ударила на легалне органе Србије и отимање КосМета?! Ко је све „изложби“ присуствовао, ко је отварао, ко је аплаудирао... – која је то тек наша страшна прича?! Да се не понављам, писала сам о томе – а и мучно је! Та колумна, под насловом „Од 'Шоте' до 'Богојевци' у Београду“, налази се у архиви на мом сајту www.milijanabaletic.com, а може се наћи и на интернету под тим насловом!

И она изложба у јануару ове године у УН о Јасеновцу, које је било само једно од 320 мучилишта за Србе по логорима и јамама у Хрватској – уместо да то буде почетак и да се, на међународном нивоу, напокон крене – и не зауставља док се не истера истина и казни монструозни злочинац – ми је „угасисмо“?! Као да никад ни постојала није?! Све, поново, гурнусмо у заборав, а – „Седлари“ – нраде ли раде?!

Кад се мало боље размисли, Хрвати вала могу свашта да нам замере, али ово око геноцида над нама – не могу никако! Не да им пројекат нисмо ометали, него – помагали смо колико год је у нашој моћи било – што ћутањем, што заташкавањем, што директним нам доприносом у (не)делима?!

И шта ће ту сад Хрватима којекакав Седлар у борби против Срба, кад тешко да – бољих „Седлара“ Србима – од Србије има?!